

Command Page – ACL

דגשים/כללים בהגדרת ACL:

1. הגדרת ACL מורכבת משני שלבים: 1. יצירת ה-ACL 2. הצבת ה-ACL על ממשק עם כיוון (IN\OUT).
2. ניתן להגדיר ACL אחד לכל פרוטוקול (IPv4 or IPv6), ממשק (Interface) וכיוון (IN or OUT).
3. יש לתכנן באיזה סדר נגדיר את ה-ACL, משום שאכיפה של ACL מתבצעת בסדר כרונולוגי.
4. Implicit Deny – בררע שהגדרנו ACL, הממשק חוסם את כל מידע שלא תואם ל-ACL. זאת אומרת הכל! לכן חייב להוסיף לסופו של כל ACL שורה שמתירה (Permit Any) לכל שאר חבילות המידע לעבור בחופשיות.
5. יש לתכנן על איזה ממשק ובאיזה כיוון להגדיר את ה-ACL למקסימום אפקט ויעילות:
 - Standard ACL מומלץ להציב על הממשק הכי קרוב ליעד.
 - Extended ACL מומלץ להציב על הממשק הכי קרוב למקור.

מבנה הפקודה (Syntax) ופרמטרים של Standard ACL:

1. Access-list-number – מספר המזהה את ה-ACL וקובע את סוגו (Standard או Extended).
2. Deny – ACL חוסם גישה ע"פ התנאים.
3. Permit – ACL מאפשר גישה ע"פ התנאים.
4. Remark (Optional) – הוספת הערה ל-ACL, כך שמטרת ה-ACL תהיה מובנת לכלום (הערה מוגבלת עד 100 תווים).
5. Source – הגדרת המקור שעליו נאכוף את ה-ACL, ניתן להגדיר מקור בשלוש דרכים: 1. כתובת IP 2. Any (כולם) 3. Host (משתמש יחיד).
6. Source-wildcard – הגדרת WC מתאים לכתובת ה-IP שמוגדרת במקור.
7. Log (Optional) – הגדרה זו גורמת לדיווח בצורת שורת log ב-Console במידה ו-ACL זיהה חבילת מידע שתואמת לתנאים שלו.

תיאור	הפקודה
1 הגדרת Standard ACL ע"פ מספר. Numbered ACL* Standard ACL* נוצר בעזרת המספרים: • 1-99 • 1300-1999 * <u>דוגמה Standard ACL</u>	שלב א'-יצירת ה-ACL: Router(config)#access-list <u>access-list-number deny \ permit source source-wildcard</u> * <u>חישוב Wild Card</u> . *שלב ב'- <u>הצבת ה-ACL מספרי על הממשק</u> .
2 הגדרת Standard ACL ע"פ שם. Named ACL* *הגדרה וזיהוי ACL ע"פ שם ולא מספר.	שלב א'-יצירת ה-ACL: Router(config)#ip access-list standard <u>name</u> Router(config-std-nacl)# <u>permit \ deny \ remark source source-wildcard log</u> *במקום <u>name</u> נגדיר שם ל-ACL. * <u>חישוב Wild Card</u> . *שלב ב'- <u>הצבת ה-ACL שמי על הממשק</u> .

מבנה הפקודה (Syntax) ופרמטרים של Extended ACL:

*פרמטרים של Extended ACL זהים לפרמטרים של Standard ACL פרט ל:

1. Protocol – פרוטוקול שישמש כתנאי ל-ACL (לדוג' IP, TCP, UDP, ICMP).
2. Destination – הגדרת היעד שעליו נאכוף את ה-ACL, ניתן להגדיר יעד בשלוש דרכים: 1. כתובת IP 2. Any (כולם) 3. Host (משתמש יחיד).
3. Source-wildcard – הגדרת WC מתאים לכתובת ה-IP שמוגדרת במקור.
4. Operator – משווה אילו מספרי פורטים ה-ACL יאכוף.
5. Port – מספר הפורט (שירות/פרוטוקול) שעליו נאכוף את ה-ACL.

<p>Router(config)#access-list <u>access-list-number</u> deny \ permit \ remark <u>protocol</u> <u>source</u> <u>source-wildcard</u> <u>destination</u> <u>destination-wildcard</u> <u>operator</u> <u>port-number</u></p> <p>*חישוב Wild Card *במקום <u>operator</u> נגדיר אחת מהאפשרויות הבאות: eq (equal) – בדיוק אותו מספר פורט. lt (less than) – מספרי פורטים ששווים פחות מהפורט. gt (greater than) – מספרי פורטים ששווים יותר מהפורט. neq (not equal) – מספרי פורטים של שווים לפורט (כולם חוץ ממנו). range – טווח של מספרי פורטים. *שלב ב'-הצבת ה-ACL מספרי על הממשק.</p>	<p>3 הגדרת Extended ACL ע"פ מספר. *Numbered ACL *Standard ACL נוצר בעזרת המספרים: • 100-199 • 2000-2699 *דוגמה Extended ACL מספרי פורטים נפוצים</p>	3
<p>Router(config)#ip access-list extended <u>name</u> Router(config-std-nacl)# deny \ permit \ remark <u>protocol</u> <u>source</u> <u>source-wildcard</u> <u>destination</u> <u>destination-wildcard</u> <u>operator</u> <u>port-number</u></p> <p>*במקום <u>name</u> נגדיר שם ל-ACL. **חישוב Wild Card *שלב ב'-הצבת ה-ACL שמי על הממשק.</p>	<p>4 הגדרת Extended ACL ע"פ שם. *Named ACL *הגדרה וזיהוי ACL ע"פ שם ולא מספר.</p>	4
<p>Router(config)#interface <u>interface-id</u> Router(config-if)#ip access-group <u>access-list-number</u> in \ out</p> <p>*במקום <u>access-list-number</u> נגדיר את המספר של ה-ACL שנוצר בשלב א'.</p>	<p>5 הצבת ה-ACL <u>מספרי</u> על ממשק. *נבחר in לאכיפה של ה-ACL לחבילות מידע שנכנסות אל הממשק. *נבחר out לאכיפה של ה-ACL לחבילות מידע שיוצאות מהממשק.</p>	5
<p>Router(config)#interface <u>interface-id</u> Router(config-if)#ip access-group <u>name</u> in \ out</p> <p>*במקום <u>name</u> נגדיר את השם של ה-ACL שנוצר בשלב א'.</p>	<p>6 הצבת ה-ACL <u>שמי</u> על ממשק. *נבחר in לאכיפה של ה-ACL לחבילות מידע שנכנסות אל הממשק. *נבחר out לאכיפה של ה-ACL לחבילות מידע שיוצאות מהממשק.</p>	6

פקודות Show

1. Show access-list – מציגה מידע על כל ה-ACL המוגדרים על הרכיב.
2. Show access-list ACL-type ACL-id – מציגה ACL מסויים בהתאם לפרמטרים.

דוגמה להגדרת Standard ACL

```
Router(config)#access-list 10 permit 172.16.0.0 0.0.255.255
```

דוגמה להגדרת Extended ACL

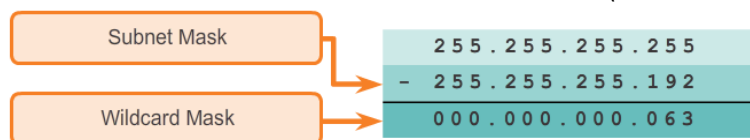
```
Router(config)#access-list 105 permit 172.16.0.0 0.0.255.255 any eq 80
```

חישוב Wild Card

Wildcard משמש אותנו רבות בכל מיני פיצ'רים של מערכת הפעלה (לדוג' OSPF). Wildcard מתנהג בצורה הפוכה לגמרי מ-Subnet Mask וגם פועל הפוך ממנו (מכאן מגיע שמו wild), תפקידו לשמש כמנגנון התאמה. Wildcard פועל בצורה כזו, 0 מייצג אובייקט קבוע בכתובת ה-IP שאליו צריך למצוא התאמה מדויקת. 1 מייצג אובייקט בכתובת ה-IP שאליו כל אפשרות מתאימה.

לדוגמה:

- 0.0.0.0 הנתב ישווה את כל ארבעת האוקטטות של כתובת ה-IP ויחפש התאמה מדויקת לאותם מספרים.
- 0.0.0.255 הנתב ישווה רק את שלושת האוקטטות הראשונות.
- 0.0.255.255 הנתב ישווה רק את שתי האוקטטות הראשונות.
- 0.255.255.255 הנתב ישווה רק את האוקטטה הראשונה.
- חישוב WC לתת-רשת (רשת מסובבנת):

פרוטוקולים מספרי פורטים

זכרו שהפרוטוקולים המשמשים לשליחת מידע הם TCP ו-UDP, פרוטוקולים אלו משתמשים במספרי פורטים שמייצגים שירותים שונים ברשת. מספרי פורטים נפוצים שמומלץ לזכור:

SSH-22 ○	Telnet-23 ○	HTTP -80 ○
DNS-53 ○	SMTP-25 ○	HTTPS-443 ○
RDP-3389 ○	POP3-110 ○	FTP-21 ○

פקודות באתר Cisco